

SAF ZEHİR

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 06.01.2013 tarihli (194.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdü'lillahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn.

Değerli kardeşler,

Şu elimdeki aletin ismi, gözlüktür. Bu gözlük, görmesinde sıkıntı olanların daha iyi görmesi için icat edilmiş bir alettir. Bunun sapı, camı, çerçevesi, camının ayarı; bu ayarın göze takılacak insana uygunluğu, uzaklığı veya kısıllığı gibi özellikler bu bütünün bir gözlük olmasını sağlar. Saplarını çıkarırsanız bunun adı gözlük olmaz; gözlük bozması olur. Camının birini başka, öbürünü başka yaparsanız yine buna gözlük denmez. Bu, kendisine ayarlanan insan için uyumlu olduğu kadarıyla gözlüktür ve parçaları bütün olarak muhafaza edildiğinde gözlüktür. Onun dışındaki bölümü, sapı, camı kırıldığında ya da gözümüze olmadığına buna gözlük denemez. Gözlükten işaretler olabilir; ama bu bir gözlük değildir.

Değerli kardeşler,

Biz Allah'ın dini olan İslamiyet'i bize emanet edildiği gibi aldığımız zaman, onun adı İslamiyet'tir. İslamiyet'ten önce ya da İslam'ın önceki şekilleri olan ve bugün Yahudilik ve Hıristiyanlık olarak isimlendirdiğimiz muharref dinler, insanlar tarafından kökten iptal edilmedi; fakat ne yaptılar? Cam numaralarıyla oynadılar, sapını değiştirdiler, evirip çevirdiler. Allah Yahudiliği ve Hıristiyanlığı indirdiği gibi görmeyince kaldırıp yerine öbürünü getirdi. Aynı akıbet Hıristiyanlığın da başına gelince kaldırdı ve yerine İslam'ı getirdi. Elbette ki İslam, kaldırılıp yerine yeni bir din getirilmeyecek kıyamete kadar! Fakat şu olacak; onu indirildiği gibi muhafaza edip kabullenemeyenler, onun dışında kalacaklar. İslam duracak ve o değiştirilmeyecek! Fakat nesiller, bu İslam'a uyup uymamakla hep sınanacaklar. Önceki dinlerde ise durum böyle değildi. Önceki dinlerde din tahrif edilince Allahu Teâlâ, o dini kıyamete kadar saklamayı vaat etmediği için kaldırıp yerine yenisini getirdi. Bu nedenle dinimiz olan Müslümanlığı, İslamiyet'i bize göre şekillendiremeyiz. Şekillendirsek de ona bir şey olmaz, biz gideriz! Allah bizi kaldırır, daha samimi bir nesil getirir.

Kardeşler,

Bir şeyi vurgulayarak tekrar ediyorum. Yahudiler ki Allah'ın diniyle en çok oynayan kadrodurlar, Allah'ın getirdiği dini en çok tahrif eden nesil Yahudi neslidir. Onlar bile "Bu din gitsin." demediler. Üstelik de Yahudilik için derin savaflara da girdiler. Canlar verdiler Yahudilik için; ama "Şu bölümü bize uysun." Dediler ve uydurdular da. Bu sefer din, ellerinden gitti. Şimdi, kaldırılmış ve muharref kabul edilmiş bir dinle güya dindarlık yapıyorlar. Allah neyi, nasıl emrettiyse ve neyi, nasıl yasakladıysa onu olduğu gibi kabul ettiğimiz zaman Allah'ın dindar kulları oluruz.

Bir çapraz örnek vermek istiyorum. Allah, insan öldürmeyi yasakladı. Bütün dinlerde yasak! Sadece İslam'da değil. Herhangi bir insan, Müslüman olsun veya olmasın "Yahu Allah, bu insan öldürmeyi niye yasakladı?" dedi mi Âdem aleyhisselamdan beri? Hatta katiller bile "Niye yasak insan öldürmek?" demiyorlar. Çünkü insan öldürmenin yasak olması, kendileri de can taşıdıkları için hoşuna gidiyor insanların. Kazara biri, birini öldürüyor. O bir geçici kaza gibi oluyor; ama kendisi de can taşıdığından insanlar birinin, birini öldürmesine Allah yasaklayınca ya da bir devletin kanunu "İnsan öldürmek suçtur. İşte cezası şudur." deyince buna kimse itiraz etmiyor. Kimsenin keyfine dokunmuyor, keyfini garanti ediyor üstelik. Biz Müslüman olarak da Allah "Cana kıymayın. Bir insanı öldürmek, bütün insanlığı öldürmek gibidir." şeklinde bir kural koyunca "Ee ne güzel, öyle olması lazım." Diyoruz ve "Allah'tır bu elbette! Allah yarattı canı, yarattığı canı kendisi alır. Kul, kulun canını alamaz." diyoruz. Aynı Allah "Faiz, haramdır!" deyince niye bu şekilde benimsenmiyor peki?

“İnsan öldürmek haramdır, size yasaktır.” dediği zaman iyiydi, hoştu, güzeldi. Allah bu emreder, verdiği canı o alırdı. “Faiz haramdır.” deyince niye aynı hassasiyet gösterilemiyor da zamana mekâna göre, şu şarta bu şarta göre faiz için; eften püften, bir incir kabuğu dolduramaz, basit özürler beyan ediliyor? Çünkü “Cana kıymayın.” dediği zaman Allah, bunu herkes lehine hissediyor. Oo ne güzel İslamiyet o zaman, o zaman İslamiyet güzel! Fakat “Faiz haramdır.” dediği zaman, cebe dokunuyor bu sefer. Hazır kazanca dokunduğu için de bu; insanların o adam öldürmeye, cana kıymaya gösterdikleri hızlı refleksi göstermelerini engelliyor. Hâlbuki mü’min “Sen bile öleceksin!” deseydi Allah, “Peki ya Rabb’i!” diyecek hazırlık ve kapasitede olmalıdır. Mü’min, Allah’ın emir ve yasakları arasında tercih yapamaz. Çünkü tıpkı şu gözlüğün bütün parçalarıyla beraber ancak gözlük diye anılması mümkün olduğu gibi, İslam da Allah’ın bütün emirlerinin ve bütün yasaklarının olduğu gibi ve bir arada algılandığı zaman İslam’dır. Ekonomisini faizle, piyangoyla, kumarla deldiğiniz zaman o, Allah’ın indirdiği İslam değildir.

Cami var, Ramazan’da oruç var, ihtiyarlayınca hacca gitmek var, ölünce arkasından ilahi okutmak var. Evet, bunlar var ve bunlara itiraz yok; ama bunlar Allah’ın indirdiği şeylerden sadece birkaçı. İndirdiklerinin tamamı değil! Allah, bir din indirdi. Sen bunun içinden seçip seçip almışsın; beğenmediklerini ya da yapmak istemediklerini bırakmışsın. Sen dini almış olmuyorsun o zaman. Dinden aldın, dinden beğendiklerini ya da sana zararı dokunmayanları aldın. Mesela “Ananıza babanıza itaat edin.” ayetleri, hadisleri var ya! Bunlar elmasla yazılmalı dünyada. Çünkü sen yaşlandın, çocukların sana itaat etmiyorlar. Aman Allah’ım, onlara Cebrail yeni bir ayet getirse de şu ana baba konusunu bir daha bir anlatsa! Çok önemli, İslam ne önem veriyor, bu mübarek ne muhteşem bu ayetler yahu! Peki, hacı efendi Allah çocuklara “Babalarınıza itaat edin.” dediğinde iyi, güzel de “Sen hacca gittiğin halde, bu faizle ne işin var?” dediği zaman Allah, nerede o Allah’ın azameti? Sen beğene beğene alıyorsun o zaman.

Kardeşler,

Mü’min, tam teslim olmuş adamdır! Sen, tam teslim olmadıkça iman etmiş olmayacağın için mü’min, yüzde yüz teslim olmuş insandır; ama yüzde yüz her şeyi becerebilmesi şart değildir. Yüzde yüz becerebilmek, her şeyi yapabilmek insan olduğumuz için çok zordur. Bunu da Allah biliyor, böyle bir şartı da yok zaten! Yüzde yüz teslim olan "Tamam ya Rabb’i, sen ne dersen doğrudur." diyeni kabul buyuruyor Allah. Yüzde doksan yapanın da yüzde onunu bağışlıyor. Yüzde kırk yapanı bile bağışlıyor. Bakıyor ki kapasitesi teslimiyet açısından yüzde yüz, dedi diye Allah tam olarak iman ediyor; ama becermeye gelince beceremiyor. Onu yapamıyor, bunu yapamıyor, sonra da ezilip büzülüyor, Rabb’inin huzuruna gitmekten utanıyor. Allah, bunu kabul ediyor!

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bir örnek veriyor bu manzarayı anlamak için. Berbat durumu olan bir adam, çok kötü bir durumda; işte ne işlediyse, ne yaptıysa evladını toplamış "Çocuklar, ben ölünce size vasiyetim olsun. Benim cesedimi yakın!" demiş. "Sonra külümün bir kısmını denize atın, bir kısmını toprağa gömün, bir kısmını da havaya savurun, külüm bile dağılsın." demiş. "Rabb’im beni buna rağmen huzuruna toplarsa, külden de beni bir daha toplarsa, ben diyeceğimi bilirim." demiş. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki "Buna rağmen evlatları, bu vasiyete binaen külünü dağıtmışlar, adamı yakmışlar ve külünü dağıtmışlar. Sonra da Allah, bunu huzuruna toplamış ruh âleminde. ‘Kulum benden kaçabileceğini mi zannettin sen? Yandın bak gene topladım seni. Niye böyle yaptın sen, neydi derdin?’ Buyurmuş Allah diyor Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz. Adam demiş ki "Rabbim ben biliyordum gene beni toplayacağını; ama utandım senin önüne gelmeye. Çok kabahatler işledim, böyle belki bir çare olur düşündüm. Derdim benim, utanmaktı Rabb’im. Senin önüne gelmeye uygun bulmadım kendimi." Yani adam günahkâr, eksikleri var, hata işlemiş kim bilir faiz de yemiş olabilir, belki ibadetlerinde eksikliği var; ama içinde külünü bile fırlatıp atacak kadar heyecanlı bir utanma var Allah’tan. Mü’min böyle olmamalıydı, diye düşünüyor. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki "Allah ona buyurdu ki ‘Kulum mademki sen benden utandığın için böyle yaptın. Ben benden bu kadar utanana azap etmem, seni affettim.’"

Mesele; haram işlemek meselesi değil, mesele bir vakit sabah namazı kaçırma meselesi değil, mesele hacca gidecekti de bu sene halledip de gidemedi meselesi de değil. Kimin kulu olduğunu, kim seni yirmi dört

saat izliyor; bunu bilmek veya bilmemek meselesidir. Bu şuurla yaşayan mü'minin, işi kolay Allah'ın izniyle; ama "Ne olacak canım, filan hoca fetva veriyormuş." deyip de nereden bir delik açıp gemiyi delmeye çalışanın vay haline kıyamet günü!

Burada kardeşler, şu gözlük örneğinde anladığımız gibi dinimizin bütün olması gerekiyor. Bir örnek daha vermek istiyorum. Buhari ve Müslim'in ve pek çok hadis kitabının rivayet ettiği bir hadiste Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki "Yedi büyük günahın, Allah'a sakının. Sakın yedi büyük günaha yanaşmayın!" Sahabe de diyor ki "Yedi büyük günah dediğiniz nedir Ya Resûlullah? Neyi, yedi tane büyük günah sayıyorsunuz?"

Peygamber efendimiz buyuruyor ki;

"Birincisi Allah'a şirk koşturmadır." Yani "Allah'ın ortağı var, oğlu var, kızı var." (Haşa!) demektir. "İkincisi sihir yapmaktır. Üçüncüsü insan öldürmektir. Dördüncüsü faiz yemektir. Beşincisi yetimin malına el koymaktır. Altıncısı insanın cihat günü vatanını müdafaa edeceği zaman, cepheyi bırakıp kaçmasıdır. Yedincisi de namuslu iffetli bir kadına, fuhuş isnat etmektir. Fahişe olduğunu, fahişelik yaptığını söylemektir." Yedi büyük günah sayıyor sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz! Şimdi bu yedi büyük günahın insan öldürmek var, Allah'a şirk koşturmak var, sihir yapmak var, yetimin malına el koymak var, sihir yapmak var. Faiz de var ve namuslu, iffetli bir kadına fuhuş yaptığı iftirasında bulunmak da var.

Şimdi burada bir şeye dikkat ediyoruz. Bir Hıristiyan veya bir Yahudi mesela; bir Yahudi "Üzeyir Allah'ın oğludur." diyor. Hıristiyan, İsa için "Allah'ın (Haşa!) oğludur." diyor veyahut da Ebu Cehil "Şu taş benim ilahımdır, bu heykel Allah'ın ortağıdır." diyor. Ne kadar çirkin, galiz, affedilmez bir suç! Burada dikkat edilecek bir husus da bu büyük suçları, bu öldürücü helak edici suçları; Allah'a şirk koşturmakla başlatıyor Efendimiz. Mesela; yetimin malını yemeyi de yani, yetimin sofrasına gidip çay içmek değil bu. Kardeşin ölüyor, çocuklarının da nasıl olsa sizin ortaklığınızdan haberi yok diye kardeşinin ortak payından tarlasını, şirketteki hissesini senelerce kimseye söylemeden yiyorsun, içiyorsun. Halbuki kardeşin ölünce payı yetim çocuklarına kalmıştı. Yetim malı yemek bu! "Tarlayı biz buradan bölmüştük babanızla." diyorsun beş dönüm senin tarafa kayıyor tarla. Bu da yetim malı yemektir. Bunu Allah, kendisine şirk koşturmakla ilgili bir listenin içine koymuştur. Bunu basit bir günah göremezsin sen eğer gözlüğü bütün olarak kullanacaksan!

Aynı şekilde Allah mesela; yedinci suç olarak namuslu, iffetli kadına zina iftirasında bulunmayı, korkunç bir suç olarak sayıyor ve bunu Kur'an'ında da böyle hükmediyor zaten. Şimdi Müslüman bir kadın bunu dinlediği zaman "Ne güzel İslamiyet, bak gördün mü? Kadınların iffetine nasıl sahip çıkıyor." ya da böyle bir iftiraya benzer bir iftiraya duçar olduğu zaman, birisi ona böyle bir şey isnat etmeye kalktığında "Ya bak, Allah ne dedi? Ne büyük suç işledin." diyorsa ki böyle demesi kadının yüzde yüz hakkıdır. Böyle demedikçe de Allah'ı tanımıyor demektir. Ahiretle ilgili bir hassasiyeti, yok demektir.

Aynı kadın eşinin ticari ilişkisinde faiz olduğunu gördüğü zaman; Allah o kadına zina iftirası yapılmayı hangi suç olarak gördüyse o suçun iki öncesinde de faiz yemeyi, suç olarak aynı hadiste saymıştı Allah Peygamberinin dilinden. Kendisi veya namusuyla ilgili bir şeyde bu hadisi hatırlayıp "Ne güzel söylemiş Peygamber. Aman Allah'ım!" diyen bir kadın; kocasının, oğlunun, kardeşinin, babasının faizle iş yaptığını gördüğü halde ona namus iftirası yapıldığı zamanki refleksini gösterip "Ne ediyorsunuz, ne yapıyorsunuz siz? Bu eve faiz şüphesiyle nasıl mal getirirsiniz? Bizim tenceremize faiz nasıl koyarsınız?" diye niye küplere binmiyor? "Kadınlar ne anlar para işlerinden, kocası kazanıyor." diyor mu? "O zaman kadınlar para işinden anlamıyorlar. Nereden anlasın, kocasının ne iş yaptığını nereden bilsin?" Hiç mi görmüyor cüzdanları? Sen abin midir, kardeşin midir, oğlun mudur; ona "Bankada akşama kadar ne yapıyorsun?" diye niye sormuyorsun? Aradığın zaman hep bankada görünüyor adam ya da banka müdürü onun bürosunda, ofisinde görülüyor. Kim dedi "Kadınlar paradan anlayamıyorlar?" diye?

Mü'min bir kadın, bu gözlüğü olduğu gibi kullanacaksa eğer, onun namusuna iftira edilmesini hangi vahamet ve ağırlıkta bir suç görüyorsa Allah ve peygamberi aleyhisselatu vesselam da faizi, o ağırlıkta bir suç

görüyor. Bu sebeple mümin kadın da aynı hassasiyeti göstermeli “Bu tencereye faizden gelmiş bir para ile kazanılan fasulye giremez.” demelidir. “Sen faiz meselesini terk etmedikçe, ben de senin getirdiğini yemeyeceğim, gidip kendi paramla babamın parasıyla ekme peynir alır, bu evde yerim.” diyebilmelidir kadın. Neden? Çünkü “Bu gözlüğün sapı güzel, camı güzel; ama çerçevesi lazım değil!” diyemezsin sen. Allah'ın indirdiği İslamiyet, faizi yasakladığı için farklı bir İslamiyet'tir. Tıpkı namazı olmayan İslamiyet bildiğimiz Mekke'de, Medine'de yaşanmış İslamiyet olmayacağı gibi; faizin yendiği, zinanın yapıldığı, kumarın oynandığı, sihrin, büyünün normal kabul edildiği bir İslamiyet de Allah'ın Medine'de peygamberine indirdiği İslamiyet, değildir. Peki, hangi İslamiyet'tir o? İşte Yahudilerin, Hıristiyanların kendi zevkleriyle şekillendirdiği İslam ki o zamanki adı da onun İslamiyet'ti.

Kardeşler,

Bu nedenle Allah'ın yasakları hususunda her gevşeme işaretimiz, elimizdeki dinin Allah'ın indirdiği dinin aynısı olup olmadığını gösteriyor. Öldürülen her insan haberi, aslında dinimizden koparılmış bir tuğla demektir. Çünkü Allah insanların öldürülmesinin yasaklandığı bir din göndermişti. Her kumar haberi İslamiyet'imiz namına üzücüdür. Her terk edilmiş namazın, her yapılmayan haccın, her verilmeyen zekâtın İslamiyet namına bir kat küçülmedir bir tuğla eksilme olduğu gibi.

Allah'ın haramlarına karşı hassasiyetimiz, emirlerine karşı hassasiyetimizin aynısıdır. Nasıl bir mahallede bir cami muhteşem görüntüsüyle yapıldığında “Elhamdülillah, İslamiyet'imiz ne kadar yükseldi.” diyoruz. Bunun yanında caminin, sokağının başında ya da yanı başında açılan her faizli banka şubesi için de aynı refleksi gösterip “Eyvah bir cami açıldı; ama bin cami batırarak kadar büyük bir vebal olan bir banka şubesi açıldı buraya.” diye esef etmeliydik biz. Esef etmeliyiz; ama tam aksine “Maaşımı almak için uzak bankaya gidiyordum, iyi oldu burada bu şube.” diyorsak vay halimize o zaman!

Kardeşler,

Hem fertler için yani, şahıslar için hem de devletler için Allah'ın haramı olan faiz, bir yılan kuyusudur. Bu yılanlı kuyuya düşüp sağ çıkmak, mümkün değildir. Şahısların da faize bulaştığı zaman bu yılan kuyusundan canlı çıkma ihtimalleri yoktur. Aynı şekilde devletler bile faize bulaştıklarında şu kurumdan ya da bilmem ne kurumundan ödünç aldıklarında, bir daha devlet olarak ayakta kalmaları da mümkün değildir. İnsanlar da faize bulaşınca sonunda iflaslarını ilan ediyorlar. Devletler de dünya çapında faize bulaşınca iflasını ilan etmek zorunda kalıyor sonunda. Çünkü Allah, faizle ilgili hükmünü koymuştur. Faiz, Allah ve peygamberiyle savaşımdır! En büyük haramlardan bir tanesidir. Devlet de olsun bir vatandaş da olsun Allah'la savaştıktan sonra şu hayatın bereketini hissederek yaşamam, mümkün değildir. Faizci veya faizli bir devletin vatandaşı olmak ya da faizle faizcilikle geçim sağlamak her ikisi de Müslüman için, bereketsiz ve vasıfsız bir hayat yaşamaktır. Evet, vasfı vardır, zengindir, iş adamıdır; ama Müslüman kelimesi yoktur o vasfın başında! Müslüman iş adamı, Müslüman tüccar, Müslüman aile reisi olmak için, faizsiz ve haramsız olmak gerekiyor. Tıpkı onurlu bir aile reisi olabilmen için, katil baba olmaman gerektiği gibi. Katil koca veya adam öldürmüş koca olarak, bir evde bir kadına reislik yapamaz. Faiz yemeyen bir mü'min, faizsiz bir ticaret yapan Müslüman olarak Allah'ın rızkını talep etmen gerekiyor.

Kardeşler,

Bu Ümmet-i Muhammed'in, Müslümanların, İslam dinine inananların, Beytullah'a gidip Müslüman olarak tavaf edenlerin, yeryüzünün bütün kıtalarından yön olarak kendilerine Kabe'yi seçenlerin ve Medine-i Münevvere'deki peygamberlerini kendilerinin mürşidi kabul edenlerin en temel karakterlerinden bir tanesi faizle savaştan ve faizi zehir, saf zehir olarak gören bir ümmet oluşumuzdur. Allah Kur'an'ında kumar, zina gibi, insan öldürmek gibi büyük suçlardan hep söz etmiştir ve bunlara ait cezalardan da söz etmiştir; ama Bakara Suresi'nde faizle ilgili zikrettiği ayetinde ilan ettiği suç, ağırlık derecesi zina için bile yoktur.

"Ey müminler! Faizi bırakmak zorundasınız, eğer faizi bırakmazsanız bilin ki Allah'la savaşmak zorunda kalacaksınız." diyor Bakara Suresi'nde 279. ayetinde. "Faizi bırakmazsanız Allah'la savaşmak zorunda kalacaksınız." Tüccar da olsun, devlet de olsun kursağında faiz bulunduğu sürece; Allah'la savaşan bir devlet, Allah'la savaşan bir patronsun sen! Alavere dalavere edip de meleklerin görmediği bir yerde şu isimle, bu isimle kredi alan bir baba, krediyle filan iş yerini filan evini alan bir ev reisi ya da karısının üzerine çaktırmadan (hani hacı efendi olduğu için o dikkat çekerim diye) kredi alarak yahut da on sekiz yaşını doldurmuş çocuğunun adıyla kredi alarak ev alan dükkan alan iş geliştiren bir patronsun Allah'ın helak etmek için kovaladığı ve sonunda muhakkak helak edeceği bir baba, bir koca, bir aile reisisin sen.

Allah zinaya getirmediği tehdidi, kumara hatta insan öldürmeye getirmediği tehdidi, faiz için getirmiştir. Faiz, yüzde yüz yılanlı bir kuyudur! Ona girip de o kuyudan, yarasız beresiz çıkan yoktur. Faizden sonra abat olmuş da yoktur. Ancak tövbe edip Rabbi'ne dönenler hariç faiz, sizi öldürmeden veya helak etmeden bitirmeyen bir kanserdir. Bu ümmetin temel karakteri de budur!

Kardeşler,

Hani bizim Siyonizm mücadelemiz var ya! Şu insanlığa kene gibi musallat olmuş olan, Yahudi ile savaşan bir mantığımız var ya bizim! Hani onların zulmünü, kötülüklerini beğenmiyoruz ya! Yüzde yüz doğrudur bu; ama bir şeye dikkat etmemiz lazım. Bu adamlar, analarından yedi başlı bir canavar olarak doğmadılar ya da bunlar bir terör örgütüne intisap ettikleri için, sonra da o örgütten ayrıldıkları için bu hale gelmediler. Hayır, tam aksine dindar adamdılar! Güya da Yahudilik için çok şey yaptılar. Hilebazlık, dolandırıcılık gibi bir sürü kusurları oldu. O kusurlarından dolayı Allah, onları kıyamete kadar başta peygamberler ve meleklerin bulunduğu bir lanetçiler listesinin, lanetli adamları olarak tescil etti Kur'an'ında. Yahudi'ye neden lanet edildiğini, neden melun, hor, insanlığın kıyamete kadar zalim nesil olarak tanıyacağı bir nesil olduğunu Kur'an, bize haber veriyor.

Kardeşler,

Bu ayetlerden bir tanesi de Nisa Suresi'nin 161. ayetidir. Allah (azze ve celle) çok açık bir dille neden bu Yahudilerin peygamber katili olacak kadar, onlarca yüzlerce peygamber öldürecek kadar büyük bir vahşet sergilendiklerini anlatırken bir sürü sebep sayıyor. Bunlardan bir tanesi de **وَأَخَذْنَاهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ** "Onlara yasak ettiğimiz halde faiz yediler. Onun için helak oldular." Allah buyuruyor. "Onun için onlara elim bir azap hazırladık biz." **وَأَخَذْنَاهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ**

Faiz sadece bizim dinimizde haram değil; Hıristiyanlıkta da haram, Yahudilikte de haramdır. Âdem aleyhisselamdan beri kelepirci kazanmak anlamına gelen ya da alın teri olmadan masa üstünde kazanmanın adı olan faiz, bütün semavi dinlerde haramdır. Bu sadece dini açıdan da değil, insanlık açısından da baş belasıdır faiz zaten. Bir tufan gibi bütün yeryüzünü kuşatan faiz, şeytanın binlerce senedir tasarladığı en büyük projelerinden bir tanesidir. Çünkü alkolü de zinayı da her ne varsa ne kadar yayarsa yaysın nihayet, küçük bir bölgede bırakmak zorunda kalıyor.

Fakat faizi yaydığı zaman, zenginleri mal sahiplerini faize musallat ettiği zaman, para bütün insanlığın hayat unsuru olduğu için bankalar hayatın en önemli fonksiyonel güç kaynağı haline geldiği zaman ve parayı faizden kazanılır hale getirdiği gün şeytan, bütün insanlığı Müslüman'ıyla Yahudi'siyle Hıristiyan'ıyla kuşatarak en büyük projesini geliştirmiş demektir.

Şeytanın emeli, bakkaldan fazla bankanın olduğu bir hayat düzenini kurmaktır. Bunu becerdi, becermeye de devam ediyor. Müslümanlar olarak biz, zorunlu olarak filan faturayı yatırmak için bir bankaya elbette girebiliriz. Bunun adına zaruret deriz; ama hiçbir şey yokken bakkala girer gibi, manava girer gibi bankaya girmeye başladığımız zaman hani "Eüzü Billahi Mine's-şeytani'r-racim" deyip şerrinden Allah'a sığındığımız şu şeytanın en büyük ağına takılmaya, kendi ellerimizle razı oluyoruz demektir.

Kardeşler,

Bir insan öldürüldüğü zaman ya da filan yerdeki yapılan katliamla büyük bir şehirdeki on binlerce insan öldürüldüğünün haberinden hissettiğimiz acıyı, eğer "Filan yerde banka şubesi açıldı." dendiğinde hissedemiyorsak şu İslamiyet konusunda yeniden baştan başlayıp "Amentü billah" deyip imanın şartlarını kitaba imanın, Peygamber aleyhisselamın getirdiği dini olduğu gibi kabul etmenin şartlarını yeniden gözden geçirmemiz gerekiyor demektir. Çünkü Allah insan öldürmeyi yasakladığını, kumarı yasakladığını, zinayı yasakladığını, yetim hakkı yemeyi yasakladığını, fuhşun her çeşidini yasakladığını, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem hanımlarına iftira etmenin çirkinliğini anlatıyor Kur'an'ında. Yine Allah Kur'an'da, en ağır üsluplarla faizin yasak olduğunu anlatıyor ve diyor ki "Faiz yiyenler, kıyamet günü şeytan çarpmış gibi dirilecekler mezarlarından." Bunu mü'minlere söylüyor. Kâfir faiz yese ne olur, içki içse ne olur? Ne olur ki? Kafir için zaten hesap kitap yapacak bir şey yok. Ümmet-i Muhammed, bu yılan kuyusundan uzak durmak zorundadır! Ne kadar banka şubesi açılırsa; faizli banka şubesini kastediyorum. Ne kadar faizsizse artık bu, ayrı bir konudur tabii. O herkesin imanı ile ilgili veya reklama aldanma kapasitesiyle ilgili bir şeydir. Her açılan banka şubesi için belki bin, belki on bin cami açsak bile bu faciayı kapatıp kapatamayacağımızı düşünmek zorundayız.

Kardeşler,

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz son konuşmasını yapmak üzere, Arafat'ta, Müzdelife'de ve Mina'da Veda Haccı'nı, kesit kesit ümmetine hutbe şeklinde yansıttı zaman sallallahu aleyhi ve sellem, hatırlıyor musunuz neler zikretti orada? "Allah'a şirk koşmayın ha! Benden sonra sakın şirke bulaşmayın! Sakın birbirinizin kafasını vurmayın ve bilin ki faizi, ayaklarımın altına aldım. İlk örnek olarak da amcamla ilgili bir faizi iptal ettirdim ve kadınları Allah'ın emaneti olarak aldınız. Dikkat edin!" dedi. Sonra da "Allah'ım, şahit ol! Ben bu insanlara anlattım." diyerek Allah'ı şahit tutup Allah'ın kefaleti ile görevini yapıp yapmadığına dair son talimatı verip gittiği zaman; namaz, oruç, hacdan bahsetmemişti. Allah'a şirk koştuktan, insan öldürmekten, faizden ve kadınların haklarından bahsetti; ama namazdan, oruçtan, hacdan, Kur'an okumaktan, mevlit okutmaktan, ilahi söylemekten bahsetmedi. "Ey ümmetim! Ben son defa sizin içerisinde bulunduğumu zannediyorum." dedi. Ölüm işaret verdi ve herkes gözyaşı akıttı. Bu ne biçim veda cümlesi, nasıl mahzun oldular kim bilir; ama demedi ki "Benden sonra ölüm yıl dönümümde, doğum yıl dönümümde, Mekke'yi fethettiğim zaman, bu Veda Haccı'nın yıl dönümünde iyi kutlamalar ha! Hıristiyanlara mahcup etmeyin beni." demedi. Çünkü bunları Hıristiyanlar yapıyor zaten. Yahudiler de kendilerine göre kutlama gibi bir şeyler yapıyorlar zaten; ama bu ümmet, Peygamberinin cesedi üzerinden propaganda yapan bir ümmet değildir. Şunun fethi, bunun kuruluşu ile ilgili kutlama töreni için gönderilmiş bir ümmet değildir bu ümmet. Bu ümmet, yeryüzünde Allah'a kulluğun kıyamete kadar en aktif bir şekilde canlı kalması için gönderilmiş, yeryüzünde ibadet eden, Allah'ın adının yüce olması için toprağı nurlandıran bir ümmet olsun diye gönderilmiştir. Bu da Peygamberin vefatından sonra (aleyhisselatu vesselam) matem tutmakla ilahi okumakla olacak bir şey değil ki! Diyebilirdi "Son defa aranızda bulunuyorum. Göreyim sizi her sene burada bulunun muhakkak. Gözyaşları ile beni anın ha!" Böyle demedi. "Ben gidiyorum; Allah'a şirk koşmayın, cinayet işlemeyin, faiz yemeyin, kadınların haklarını unutmayın." deyip gitti.

Hani İslam'ın şartı beşti? Hani imanın şartı altı taneydi? Son konuşmasını yapan insan bunları saymaz mı? Bunlar, yerleşti zaten. Kimse melekleri inkâr etmiyor! "Namaz kılınmasın." demiyor. "Hacca gitmeye gerek yok." diyen yok. Bunların olmayacağını biliyordu zaten Peygamber efendimiz. "Bu insanlar namazı inkâr ederler sonra." şeklinde bir derdi de yoktu; ama bir gün kadınların zulüm göreceğini, bir gün faizin geri dönebileceğini, amcasının faizi de olsa "Ayaklarımın altında çiğniyorum!" diyen peygambere vekalet makamında bulunan bir hocanın sırf filan vakfa bağış yaptığı için bağışı yapan şirketin aldığı krediye çaktırmadan "Valla olabilir, yani zor şartlardayız zaten." diye Peygamberin vekaleti makamında bulunan bir hocanın bile veya bir alimin bile esneyebileceğini bildiği için bu riskli şeyleri, veda konuşması yapıp gitti Peygamber efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem.

İyi düşünmek zorundayız! Evet, bu sözler pek çoğumuzun keyfini, rahatını bozuyordur. Elbette bu pek çoğumuzun belki hocasıyla hacısıyla ihtiyarıyla hepimizin sıkıntısı olabilir. Fakat bunu biz sıkıntı olarak hissedip huzursuzluk olarak hissedip ve içimize gömüp hasretiyle bunun olmasının sıkıntısıyla kendimizi kahretmemiz başka bir şeydir. “Ne edeceksin be kardeş? Bu zaman böyle!” deyip baştan atmak başka bir şeydir. İyi o zaman insanlar da birbirlerini öldürüyorlar Afrika’da şurada burada.

“Ne edeceksin? Bu kadar silahın mermisi harcanacak her halde bir yerde.” diyebiliyor musun? “Bu kadar mermi ve lazerli silahla insan öldürmenin mümkün olduğu bir zamandayız ve Amerika’da bir sürü insanlar silah fabrikalarında çalışıyor. Şimdi sen öldürme, o öldürme kimden ekmek yiyecek Amerika?” diyebiliyor musun? Bunu böyle demiyorsun da “Yahu bu zamanda ekonomiyi nasıl idare edeceksin?” diyorsun. Yahu sen, mü’minsin! Nasıl namuslu, iffetli bir hayatın savaşını yapıyorsan sabah namazı kılınan, ezanı okunan bir şehirde yaşama mücadelesi yapıyorsan ekonomide de dizginlerin senin elinde olması lazımdır. Ekonomide de sen mücadelecisi olacaksın. Cihat ve Allah için savaşmak, dini yaymak sadece cami açıp namaz kıldırarak mı oluyor? Sadece çocuklara Kur’an öğretmek midir? “Aman mendil kullan sümüğünü çekerken.” diye çocuğa eğitim vermek midir? Maşallah, ne eğitim yapmışın! “Mendil kullanacaksın, hastaneye gidince ayağına galoş giy.” Oo ne eğitim yaptın sen!

Asıl eğitim, paranın olduğu yerde geçecek! Haliyle de şartlar çok zor olacak. Peki, bir genç delikanlı gelip “Baba bildiğin gibi değil. Ben dayanamıyorum artık. Zina yasak; ama bana yüzde yirmi bir indirim yapın bu işte.” dediği zaman “Peki, oğlum zaman kötü! Sen de git yapacağını yap.” mı demen gerekiyor? Zinadan taviz isteyince bir genç delikanlı veya bir kız “Eh, ne yapalım? Hakikaten bu kadar kötü bir zamanda zinayı da bu kadar sıkı tutmam lazım.” diyebiliyor musun mü’min olarak? Diyebiliyor muyuz, denir mi? Zinanın yüzde onu olur mu? Yani “Yüzde iki düzeyinde zinaya sakınca yok!” diyemeyen bir mü’min, faizin yüzde ikisini veya yüzde sıfır onda beşini nasıl helal görür? İffet, namus söz konusu olunca bunun yüzdesi olmuyor da Allah’ın, O’nunla savaşmak Allah’la savaşmak olarak önümüze koyduğu faiz için biz nasıl “Ortanca günah, büyükçe günah, ağır günah, turuncu günah!” deriz? Faizin rengini biz, nasıl belirleriz? Allah faizin rengini belirledi “Kıpkızıl bir günahdır.” dedi. Ee Allah’ın kararı bu!

Kardeşler,

Şunu unutmuyoruz: Biz, Ümmet-i Muhammed’iz. Zorlukları yenip bütün alın terimizle cihad ederek yeryüzünde Allah’ın istediği gibi bir hayat olsun mücadelesi için çıkarılmış bir ümmetiz biz. İnsanlık bizi bekliyor! Biz insanlığı sadece haramlardan, alkolden kurtardıktan sonra camiye getirip bırakmayacağız. Kaynağı helalleştirilmiş duru, ak, temiz bir malla karınlarını doyurduğumuz bir nesil yetiştirme mücadelemiz var. Faiz, bunun önündeki en büyük engeldir! Namazı ne kadar kılırsan kıl; faiz, delip geçiyor kuyuyu! Su bırakmıyor kuyuda. Veda Haccı’ndaki son mesajı, asla unutmuyoruz! Faiz konusundaki gevşekliğimiz, bizim Müslümanlığımızla alakalıdır. Gözlüğü ne kadar kapasiteli kullanıp kullanmadığımızı gösteren bir işarettir.

Kardeşler,

Şunları saymıyorum. Yani “Faiz gelince enflasyon olur, faiz paranın zengininin elinde dolaşmasının nedenidir. Faiz sürekli borçluluktur. Borçluluğun sonu şudur. İşte faiz sayesinde işsizlik artıyor. İşte iş gücü gelişmiyor.” bu hikâyeleri konuşmuyorum. Diyorum ki kabul edelim biz insanlık olarak yüz tane bilim adamı, fakih, müfessir, muhaddis, ekonomist topladık ve onlara “Beş sene, on sene araştırın faizin zararlarını.” dedik. On sene sonra bize rapor ettiler ki “Faizin hiçbir negatif sonucu yok! İnsanlığın hayrınadır faiz.” Hocası, hacısı, ekonomisti, siyasetçisi böyle karar verdi diyelim. Kaldı ki bütün dünyanın mevcut ekonomik savaşı da faiz üzerinden yapılıyor zaten. Neden filan borsada “Faiz binde bir oranında arttı.” denince buradaki ekonomistlerin hemen kulakları kabarıyor? Neden hemen işçilerin maaşlarını oturup düşünüyorlar? Çünkü dünyanın öbür ucundaki Tokyo’da bile faiz bilmem ne oranında bir milim yükseldiği zaman, İstanbul’daki işçi bundan etkileniyor. İstanbul’da iş adamı etkileniyor.

Faiz fırtına gibi, tufan gibi bir şey! Eskiden bu haber Tokyo borsasından bir ay sonra İstanbul'a geliyordu. Şimdiki teknoloji yüzünden bir saniye içinde İstanbul'u alabora ediyor. Yani faiz, bir tufandır; ama buna rağmen diyelim, hani masal anlatıyoruz ya bilim adamları, din adamları karar ettiler "Yok, yok! Hiçbir zararı yok bunun." Biz o zaman ne yapacağız faizle ilgili? Alimallah, en büyük düşman gene odur listemizde. Neden? Biz, bize zararı var diye mi Allah'ın haramlarını kötü görüyorduk? Yani bize zararı var diye mi "Bunu kaldıralım listeden." diyoruz? "Kumarın bir kısım faydası da var. Kazanan da oluyor." O zaman şöyle diyelim. İki genç anlaştılar ve çok da mutlular yaptıklarından. Onlarinkini zina saymayalım o zaman! Böyle bir şey diyebilir miyiz? Velev ki bal olsun karşımızdaki. "Size uygun değildir." dedikten sonra Allah, biz bunu kursağımıza koyamayız ki. Faizi "Bunun ekonomik veya siyasi ya da şu zararlarını bilip beğendik, doğrudur hakikaten böyle." dendiği için mi biz, bunu kötü kabul ediyoruz. Hayır! Yüzde yüz kar da olsa, faizle İslam devleti kurulacak da olsa, halifemiz de gelecek olsa, herkes her sene beş defa umreye ve üç defa hacca gidecek diye bize bir kolaylık bile getirirse faiz, alimallah Allah ile savaşımdır o; eğer Kur'an kıyamete kadar değişmeyecek bir kitapsa. Kur'an zamana uyacaksa, ona bir itirazım yok. Zaman ve mekân, kıyamete kadar Kur'an'ın kölesi ise o zaman faiz, kıyamete kadar suçtur! Kimi ayakta tutmuş, kimi batırmış anlamam ben.

Elbette Allah, bir şeyi yasakladığı zaman tıpkı zinada olduğu gibi, zinayı yasak ediyor; ama erkeğin gözünde kadını, kadının gözünde de erkeği çılgınca peşinde koşacak bir sevgiyle tutuşturuyor. Şeytana da "Bunları alevlendir." diyor Allah. Bunu, Allah yapıyor. Görecek, kimim namusunu koruyacağını! Öbür türlü nasıl namus imtihanı yapacaktı ki Allah? Kendi helali, namuslu, iffetli, şahitlerin huzurunda eşi olan kimse eğri büğrü, bücür, buruşuk görünecek; onun bunun sakat kalmış, iffeti bozulmuş birisi ise dünya güzeli görünecek gözüne. Haram tatlı, helal dikenli! Haram tatlı şeker gibi, bal gibidir; ama haramdır. Öbür türlü imtihan ne ile yapılacak, nasıl imtihan edecek Allah, zina da olduğu gibi? Şeytana ne diyor Allah? "Tatlandır tatlandır bu işi. Bakalım kimin ayağı kayacak, kimin ayağı kaymayacak." diyor. Aynı şeyi faizde de yapıyor Allah. Bir mü'minden, kendi babandan, amcandan beş lira borç istediğinde sen "Kırk dereden su getir vereyim." derler. Aynı gün banka müdürü gelir "Ne istiyorsun abi? Al ödemene de gerek yok, yeter ki bize bir selam ver." der. Böyle, haram böyle! Bolluğu, kolaylığı ekonomistlerin bunu akşamdan sabaha kadar evirip çevirmeleri, bizim için bir kanaat değişikliği nedeni olamaz ki. Biz, bu şekilde iman ettik.

Kardeşler,

Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in İmam Müslim'in sahihinde rivayet ettiği ve diğer hadis kitaplarında da rivayet edilen bir hadisinde, Cabir bin Abdillâh radiyallahu anhuma şöyle naklediyor. "Faiz yiyen, yediren yani; alan ve veren o işin yazılığını yapan, yani; banka memurluğunu yapan ve o işte şahitlik yapan, noterinden vesairesine kadar, o işe dükkânını kiraya veren vesaire kim varsa hepsi için Resullallah'ın laneti altındadır." diyor

Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem; alanına, verenine, şahitlik edenine, faizle bağlantısı bulunan herkese lanet etmiştir! Evet, bankaya kiraya verdiği dükkânın, dünyadaki en garantili kirayı getirir. En garantili zehirde odur. Saf zehirdir! İmanını, ahlakını alır götürür üç günde. Öyle hastaneye kaldırılmayı bile bekleyemezsin; ama dükkânı bankaya kiraya verecek ki her ay garanti olsun. Yılsonunda da enflasyona göre, zam da yapar. Hiç konuşmaya bile gerek yok.

Banka müdürü kendisi getiriyor parayı zaten. Hesaba yatırır hem de. Evet evet, zehiri güzel bir kupanın içinde sundukları zaman aldanıp içer onu insan. Şeytan binlerce senedir, bu projesi için uğraşiyor. Elbette şeytan buna kalkıp ta "Çok kötü; ama bir tadına bakın." diyecek hali yok herhalde. Bunu unutmuyoruz. "Faiz, haramdır. Yanından, dibinden, üstünden, altından, faize destek olan her şey o harama ortak olmaktadır. Ortaklığın kadar tabi." diyor Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem.

Kardeşler,

Burada çok önemli bir nokta daha var. Nasıl çok affedersiniz, iki gencin zina pozisyonunda olduklarında veya direkt zina olduğu zaman buna "zina" diyoruz. Fakat gençler bunu evirip çevirip "Şöyle ettik,

böyle ettik. Şuraya gittik, buraya gittik.” diye allem edip kalem edip bir numarayla kurtulmaya çalıştıklarında yine buna biz “zina” diyoruz. Bakmayı, zina sayıyoruz. Tutmayı, zina sayıyoruz. Öpmeyi, zina sayıyoruz. Neden? Çünkü adını değiştirmişsin; bunun adı zina değil de anlaşma olsa ne olacak! Sonucu zina bunun. Aynı şekilde faiz kelimesinin adı “kâr” olsa, “hizmet farkı” diye bir isim olsa veya “kredi” olsa veyahut da “ev desteği, iş desteği” olsa bunun adı önemli değil ki.

Faiz nedir? Bir paraya teslim alınandan fazla, karşılık vermektir. Faiz, budur! Sana on veren, hangi isimle veriyor olursa olsun borç, kredi, faiz fark etmez. Şu on verip on buçuk alıyorsa bunun adı faizdir. Hatta ve hatta on kilo buğday ödünç alıp on buçuk kilo verdiği zaman, o da faizdir. Faizin illaki parada olması gerekmiyor. Ödünç alınan bir şeyi, alınandan fazla verdiği zaman faizdir bu. Faiz bu demek! Dolayısıyla parada da faiz var, tarımda da faiz var. Çünkü faiz bankadan kredi almak değil sadece. Faiz alınan borcu, fazlasıyla geri vermektir. Bunu anlaşmalı yapmışsın, anlaşmasız yapmışsın hiç önemli değil. Buradaki isim uydurmaları var ya bunların hiçbir değeri yok Allah katında. İstedğin kadar ismini değiştir. Buna “kredi” de, “ulaşım farkı” de, “dosya parası” de; adını istediğin kadar değiştir. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem Yahudileri lanetlerken, Yahudilere sitem ederken “Allah’ın lanetlileri!” buyuruyor. Allah onlara hayvanların yağ bölgelerini (yağlı yerlerini hayvanın bir iç yağ denen bir yeri var ya onun gibi yağlı yerlerini) “Yemeyeceksiniz, size haramdır.” dedi Allah imtihan için Yahudilere. Takva adamlar ya! Dindar adamlar, Yahudiler çok dindar biliyorsunuz, çok. Bu Allah yasak etti diye yağ yememişler hala da yemezler. Yağı ne yapmışlar? Şimdi bu ineği kesmişler. İneğin etini yemeleri caiz, yağını yemeleri caiz değil. Ne yapmışlar onlar? Efendimiz sallallahu aleyhi ve selleme bu yağı eritip satmışlar. “Erimiş yağ” diye böylece onun parasını yemişler. Ee Yahudi akıllı, adam masrafsız iş yapıyor.

Kardeşler,

Bunu efendimiz, niye örnek veriyor? Günün birinde Müslüman da “Faiz haram!” diye onun yerine ne yapıyor? Numaradan daireyi eşine satıyor, gidiyor bankaya leasing yapıyor ya da başka bir şey. Daireyi satıyor numarası yapıyorsun; ama daire gene senin tabii. Oturup kalkmaya devam ediyorsun. Daire satılınca oradan parayı alıyorsun, onu da harcıyorsun. Faiz haram, o zaman yağı eritip satacaksın çaktırmadan. Bunu da meleklerin görmediği nöbet değişimi saatinde filan yapacaksın tabi. Melekler görürse gene anlarlar bunu. İman, Allah’a karşı hile yapmak değildir. Bütün hileleri, Allah’ın önünde yok saymaktır!

Kardeşler,

Faiz, en büyük imtihan olduğu için ve en büyük imtihanın sıkıntısı da elbette, bin bir hile şeklinde karşımıza çıkacak. Yani hiç kimse zannetmesin ki Allah karşımıza faizi, büyük bir banka reklamı olarak çıkaracak. Bunu, mü’minin önüne böyle çıkarmaz. Cami yaparsın, cami yaparken birisi gelir bir gün “Ya bu caminin bu şehirde yapılması çok önemlidir. Biz, size katkı sağlayalım.” der. “Nasıl sağlayalım, sizin sıkıntınız ne, demirini mi alamıyorsunuz? Demirini biz sağlayalım size bunun. Tamam, gel bir anlaşma yapalım.” “Ooo, cami de yapıldığı zaman cumaları parayı toplarız, demir parasını öderiz.” Demir mi satın alıyorsun? Yoksa o adamlar demir kredisi mi veriyor sana. “Ya ne bilim işte, demiri sağladık.” O zaman caminin adı “mescidi dırar” olur. Faiz parasıyla cami yapıyorsun sen!

Mü’min zinadan, kumardan, alkolden, domuz etinden, cinayetten, sihirden, yetim malı yemekten kendisini koruduğu ve bunları cennetine ve cehennemine direkt etki eden şeyler olarak gördüğü gibi; kumarla faizi de bu listede görecektir. Peki, faiz bu zamanda çok yayıldı. Elbette çok yayıldı. Daha çok da yayılacak. Neden? Allah, imtihan edecek kullarını! O zaman biz, faizle ilgili şu kuralları temel ilke olarak bileceğiz; ama ayrıntısı için muhakkak herkes, faizle ilgili bir ilim sahibi olacak.

Birinci kural şudur. Beraberinde fazlalık getiren her borç, faizdir. Bu zaten hadis olarak karşımızdadır. Bir borç fazlalıkla geri dönüyorsa o, faizdir. Bizim şeriatımızda borç, iyilik anlamındadır. Üstünden kâr edilen iyilik, iyilik değildir. Öbür türlü kim kime borç verir? Ben onu bilmem! Din, imtihan etmek içindir. Allah, imtihan etmeyi murat ettiği zaman gırtlığımızı bir yerden sıkabilir. Ayağımızın altına karpuz kabuğu koyabilir kayacak mıyız, kaymayacak mıyız diye. Nasıl sabah namazına kalkmak zorsa elbette faize bulaşmadan idare edip bir

şirket kurmak da zordur. Bunda hiçbir sıkıntı yok. Bunda tereddüt etmemiz de gerekmiyor. Şu demek değildir dindarlık. “Sen Müslüman mısın?” Evet, Müslüman’ım elhamdulillah.” “Bundan sonra sana dert yok!” böyle mi? Yoksa “Sen Müslüman olmayı kabul mü ettin? Gel buraya bakalım.” çoluk çocuğundan imtihan, sağlığından imtihan, çevrenden imtihan, yönetiminden, siyasetinden imtihan olacaksın. Müslüman olmak, bin bir badireyi atlatıp Allah’a gitmek demektir; ama Müslüman olmamak da hiçbir engel olmadan yuvarlanarak, çığ gibi cehenneme gitmek demektir. O, çığ gibi iner aşağıya doğru! Tuttuğu altın olur; ama mü’min tutamaz ateş olduğu için, dikenli olduğu için. Mü’min, dertli insandır. Bu dertleri aşarak Rabb’ine gitmeye söz verdiği için, adı mü’mindir zaten.

Bu sebeple faizle ilgili, bütün bu vahim suçla ilgili en birinci kural şudur. Adı “borç” olsun veya “kredi” olsun başka bir sistem olsun fark etmez. Aldığın borcun üstüne fazla veriyorsan faizdir bu. Ayrıntısını, ilim olarak öğreneceğiz.

İkinci olarak da yüzde yüz on beş olduğu zaman da bunun adı faizdir, yüzde sıfır virgül sıfır sıfır beş olduğu zaman da faizdir. Allah bir şeyi haram ettiği zaman, birazını helal etmez. Haram, haram! Çok faiz de haram, az faiz de haramdır. “Faizin şu kadarı haramdır.” diye bir kural yoktur. Alkolde bu var ama. Filan yediğin portakalın asidinde alkol var. Mikroskopla incelenecek kadar cüz’i bir şey olduğu için, haram değildir. Neden, doğal olarak oluşmuş; ama faizde doğal olarak oluşmuş ve ticaretin akıntısında gidiyor denebilecek bir limit yoktur. Faiz, kökünden haramdır!

Üçüncü kuralımız; faiz elbette bütün haramlar gibi ciddi bir zaruret durumunda mubahlaşabilir. Helalleşmez; ama mubahlaşabilir. Çünkü helal olmak, yasağın kalkması demektir. Yasak, kıyamete kadar kalkamayacak! Şahıs için o anda, mubah olabilir. Mesela, ölümcül bir gerekçe bir Müslüman; köyü yok, bir yeri yok, bir şehirde yaşıyor. Hanımı doğum yapacak. Ev sahibi dışarı atmış. Bir iki gün parkta kalmışlar. Doğuma üç gün kalmış, kalacak bir yeri yok. Misafir eden de yok. Bir bankaya gidip faizli krediyle ev alabilir mi? Alabilir, ona kredi verecek bir bankacı bulabilirse.

Bu dünyada fakire, garibe, parkta kalana kim kredi verir? Bu zenginlerin aralarında evirip çevirdiği destan bu zaten; ama diyelim ki alavere dalavere oldu ve bir zengin kefil oldu. Olabilir, bunun adı zarurettir çünkü. Alkol de bu şekilde mubah olur. Domuz eti de bu şekilde bazen mubah olur. Bir sıkıntı yok. Yani Allah, “Siz kendiniz ölün. Yeter ki benim haramım bozulmasın.” demiyor; ama bütün bunlar da kişi ile Allah arasındaki ilişkim sorundur. Gerçekten zaruret midir, değil midir? Bu ilişkim, kişi ile Rabb’i arasındadır.

Mesela; adam tam iki yıl olmuş arabasına biniyor hâlâ. O arabayı şimdi nasıl binsin? İki senedir biniyor zaten. İki kere de servise gitmiş. Elbette onu değiştirmek için bir zaruret var ortada. Yeni modeli çıkmış arabanın. Bu iman meselesi, iman meselesi! Sonra aynı semtte dört senedir oturuyorsun. Tanıdılar seni artık! Elbette, semtini değiştirmen lazımdır. Yeni ev alacak imkânda yok. Zaruret tabi, zaruret! Bu zaruret, Allah ile insanın yüreğindeki imanla alakalı bir şeydir. Bunu herkes, kendisi belirleyebilir.

Gidersin bir âlime dersin ki “Ya öleceğiz ya da domuz eti yiyeceğiz.” “Ye afiyet olsun, günahı yok bunun.” der; ama sen “Öleceğiz.” dediğinde yani, “Zevkten ölecektik hoca.” demek istiyordun belki de. Onu, bilemez o! Sen “Öleceğiz.” dedin, senin fetvan budur. Kıyamet günü “Hoca bana demişti.” diyeceksin elbette; ama sen hocaya ne demiştin? Kayıtlardan o da çıkacak. Ne demiştin de o sana, ne demişti.

Kardeşler,

Elbette dinimizin en ağır haramlarından birisi olan faizin de mubahlaşabileceği yerler vardır. Mü’min de bankaya gidip “Bana kredi verin.” diyebilir veya bir arkadaşına “Ver bana on bin lira. Ben sana on iki bin lira geri veririm bir sene sonra.” diyebilir; ama ne zaman? Zaruret zamanında! Zaruret nedir? Onu bir sen bilirsin, bir iman bilir, bir de cehenneme bakış tarzın bilir.

Ve’l hamdülillahi rabbi’l âlemin.